

MYŠLENKY NA MĚSÍC PROSINEC



JOZEF ŠUPPA, SJ



VYZNAT SE SÁM V SOBĚ

- rozlišování duchů

Vydalo Kartuziánské nakladatelství 2013

1. Pamatujme na to, že zlý duch v nás nedokáže nic vykonat bez našeho souhlasu.
2. Každé porovnávání se s druhými nás bude vést buď k pýše, nebo k nervozitě, a ne k tomu, abychom správným způsobem přijali sebe samé.
3. I když stále zklamáváme sami sebe ve svých předsevzetích nebo upadáme do svých hříchů, rozhodující je, abychom nikdy nepropadli nedůvěře.
4. Čím si máme formovat svoje vlastní svědomí? K tomu potřebujeme Boží slovo. Poslouchat Boha, poslouchat jeho slovo, jeho přikázání.
5. Častokrát po určité době zjistíme, že to, co se nám možná někdy zdálo těžké, nepříjemné, skličující, mělo pro nás klíčový význam. Pán Bůh si nás tímto vším připravoval na chvíle, ve kterých jsme dokázali obstát, a poznali jsme, že právě toto bylo pro nás dobré.
6. Člověk je stvořený, aby Pána Boha poznal, miloval, chválil, a tak dosáhl plnosti života.
7. Proč potřebujeme modlitbu? Modlitba nám dává Ducha Svatého, v němž jsme schopni rozlišit, jaké jsou v nás myšlenky nebo hnutí.
8. Ve svém životě se buď k Bohu blížíme, anebo se od Boha vzdalujeme. Nikdy nemůžeme zaujímat postoj, že já nejsem ani pro, ani proti.
9. Cílem působení zlého ducha je člověka falešně uspokojovat nebo mu předkládat falešnou radost a smyslové radosti, takže se člověk stane natolik omámený jako narkoman, který se nechá tak zlákat, že si myslí, že v životě neexistuje nic krásnějšího.
10. Výčitky svědomí, pravého svědomí, jsou darem a přirozeným projevem toho dobra, které Bůh vložil do člověka.
11. Uměním života není se pro něco nadšeně rozhodnout. Uměním života je zůstat věrný svému dobrému rozhodnutí i v těžkých, a temných životních chvílích.
12. Pán Bůh nás nestvořil proto, abychom se porovnávali s druhými. Stvořil nás proto, abychom se navzájem milovali, jako on miloval nás.
13. Je úplně normální a přirozenou součástí každého z nás, když jednoduše přijdou chvíle, že se nám nic nechce, že se nám náhle zdá všechno těžké, nepříjemné atd.

14. Bůh chce, abychom dospěli k opravdové zralosti a moudrosti života, aby nás ani úspěchy nepokazily, ani těžkosti života nám nevzaly klid, radost a důvěru.
15. Po dobu duchovní neútěchy nedělejme žádnou změnu. Naopak, snažme se zůstat při uskutečňování rozhodnutí, jaké jsme udělali předtím v klidu.
16. Boží slovo nás stále ujišťuje, že to, co je nemožné člověku, je možné u Boha.
17. Nikdy nepřestaňme věřit a důvěřovat. Nenechme si od zlého ducha namluvit, že není možné zvítězit.
18. Tam, kde člověk končí, Bůh obyčejně začíná.
19. Bůh nechce, abychom propadli marné pýše. Bůh nechce, abychom se chlubili cizím peřím. Proto nám dává chvíle, ve kterých cítíme a poznáváme, že každý pokoj nebo radost, či schopnost modlit se, není samozřejmostí.
20. Ježíš na pokušení odpovídá, ale s pokušením nediskutuje. Mohli bychom se řídit zásadou: S pokušením, ani se zlým duchem, se nediskutuje, pokušení, zlému duchu, se odporuje.
21. Namísto toho, abychom se zbytečně ptali proč, je mnohem důležitější postoj, jaký ve svém životě ke všemu, co se děje, zaujmeme. Je to důležitá moudrost pro náš život.
22. Nejedna krize, i v manželství i v rodině, i v kněžském životě je vlastně krizí duchovního života. Zapříčiňuje ji nedostatek upřímné, opravdové modlitby a spojení s Bohem.
23. Člověk, který se modlí, bude vždy člověkem, který objeví smysl svého života a objeví ve svém životě to, co je nejdůležitější.
24. Bůh, který se stal člověkem v Ježíši Kristu, nám byl podobný ve všem, kromě hříchu, vzal na sebe i zkušenost pokušení.
25. Modlitba nám pomáhá přijímat Boží lásku; vnímat, že jsme milováni a čerpat sílu, abychom touto láskou žili.
26. Všichni máme slabá místa. Zlý duch často využívá náš nevyřešený problém. Je třeba si svoje slabosti uvědomit, vyznat je ve svátosti smíření před Pánem, a tak je dát pod Boží moc.
27. Častokrát těžkosti, problémy a stavy, ve kterých zkusíme duchovní neútěchu, nás nejednou činí lidmi, kteří umí lépe chápat druhé, jsou milosrdní, umí odpouštět, jsou rozvážní, trpěliví a mají nadhled.
28. Je třeba rozpoznat svá slabá místa. Nutností je tato slabá místa posilovat – silou modlitby a moudrou rozvážností plynoucí z bdělosti.
29. Pokud si člověk chce uspořádat svůj život, musí poznat smysl a cíl svého života.
30. Naděje na věčný život je v křesťanské víře nejkrásnější.
31. Žijte podle svého svědomí.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**